

PRENUMERACJA
 Miesięcznie 440 Mk., z do-
 mu 500 Mk., z
 w Polsce 500
 nych państw 550 Mk.
 Za zmianę adresu dopła-
 ca się 10 Mk.
Cena 20 Mk.
 numeru
 Konto czekowe P. K. O.
 140.561.
 Reklamacje otwarte wol-
 ne od opłaty pocztowej.

KURJER LWOWSKI

wychodzi codziennie o godzinie 6 rano.

CENY OGŁOSZEŃ:
 za wiersz dwucyfrowy. Zwyc.
 czajno 30 Mk. „Nadstano” 30
 Mk. „Nekrologia” 20 Mk. na
 pierwsze kolumnie 200 Mk.
 i przedostatku 130 Mk. Po kro-
 nice i komunikaty 130 Mk.
 Drobne ogłoszenia za każdy
 wyraz 10 Mk. Kupno sprzedaz
 od wyrazu 15 Mk. Korespond.
 przyw. i mat. od wyrazu 20 M.
 Cała stronica 30.000 Mk. pół
 stronica 15.000 Mk., cała stro-
 nica pierwsza (pod nagłow-
 kiem) 60.000 Mk., jedna szpa-
 ra na 1. stronie 20.000 Mk.
 Paski na kolumnach teksto-
 wych po cenie 130 Mk.
 Ogłoszenia na niedzielę i
 święta o 50% drożej.
 Ogłoszenia zapras. o 10% droż.
 „Kurjer Lwowski” wychodzi
 z datą dnia następnego.

Redakcja przy ulicy Osobliwych 1. 15. **Administracja** przy ulicy Chocimskiej 1. 23. — Redaktor przyjmuje, wyłącznie między godziną 4—5. Biuro Administracji otwarte codziennie od godz. 6 rano do 1. w południe i od godz. 3—5 wieczór. — Adres dla telegr.: „Kurjer”, Lwów. — Rękopisów nie zwraca się. — Telef. redakc. 19. **W Warszawie** prenumeratę przyjmują i pojedyncze egzemplarze sprzedają: Biuro dzienników „Promień”, ul. Widok 19., oraz Adm. „Gazety Lud.”, ul. Świątokrzyska 17

Nakładem Spółki Wydawniczej „Kurjera Lwowskiego”.

Redaktor naczelny: Dr. Włodzimierz Jampolski.

Dwa miesiące działalności p. Mchalskiego.

MOWA POSŁA RATAJA na posiedzeniu Sejmu z 16. bm.

P. minister skarbu zupełnie kategorycznie stwierdził na początku swego przemówienia, iż wniósł do Sejmu swoje przedłożenie, między innymi i projekt sanacji finansów, i domagał się, aby w krótkim przeciągu czasu został załatwiony. Tymczasem Sejm przeciągał załatwienie sprawy przez 10 tygodni, uniemożliwiając panu ministrowi zrobienie tego, co uważa za konieczne w interesie skarbu.

Sądzę, że komisja skarbowo-budżetowa zasłużyła sobie na pochwałę ze strony przedstawiciela tego Sejmu, ze strony p. marszałka i sądzę, że jej pracowitości nikt nie ma prawa poddawać w wątpliwość, a także i p. minister skarbu, który brał albo sam albo przez swego przedstawiciela udział w obradach komisji.

Muszę stwierdzić jedną rzecz, która dziś nie ulega wątpliwości, że jeżeli komisja skarbowo-budżetowa musiała tyle czasu tracić na obrady nad projektem daniny, to było to w znacznym stopniu winą ze strony ministerstwa skarbu, które przedłożyło projekt niezupełny, projekt wadliwy, prawie, jak powszechnie wyrażano się na komisji i w konwencji seniorów, pisany na kolanie, który komisja skarbowo-budżetowa musiała dopiero opracowywać. Muszę także zwrócić uwagę, że projekt naprawy finansów można w ten sposób skwalifikować, jak i projekt dotyczący daniny. Jeżeli rząd przedkłada projekt ustawy, w którym są ustępy, stojące w jaskrawej sprzeczności z konstytucją (jak uznała to cała Wysoka Izba, a raczej przedstawiciele jej, zasiadający w komisji skarbowo-budżetowej, a nie było jednego stronnictwa, któreby nie podzielało tego zdania), to nad tak opracowanym i skonstruowanym projektem musiały prace iść bardziej powoli, niż nad projektem przygotowanym dobrze.

To jest jeden punkt, który należało stwierdzić w interesie całego Sejmu, któremu robi się zarzuty, że jest winien, iż skarb państwa dotąd nie został uzdrowiony.

Twierdzi p. minister skarbu, że nie mógł dotychczas przeprowadzić całego szeregu posunięć, które leżały w interesie skarbu. Nie mógł zredukować urzędów, urzędników, wydzierżawić pewnych przedsiębiorstw państwowych. Te same zarzuty, które dzisiaj podniósł p. minister skarbu z tej trybuny, które rzucił w twarz całemu Sejmowi, te same zarzuty p. minister skarbu podniósł na połączonej komisji skarbowo-budżetowej i konstytucyjnej. Pytałem wówczas p. ministra: proszę wymienić artykuły, które panu są konieczne potrzebne dla osiągnięcia celów, o których pan mówi. Jedna była tylko konkretna odpowiedź: mianowicie, co do której przyznaliśmy pełną rację, że niema dotąd przepisów, odnoszących się do ściągania tak zw. waluciarzy.

Natomiast to, co twierdził i dziś twierdzi p. minister skarbu, jakoby był związany brakiem całego szeregu innych postanowień, nie odpowia-

Linia graniczna G. Śląska.

Katowice. (PAT.) Dzienniki niemieckie zamieszczają następujący urzędowy niemiecki komunikat w sprawie linii granicznej na Górnym Śląsku:

Komisja graniczna ustaliła dnia 18. bm. następującą linię graniczną w okręgu przemysłowym:

1) W okolicy Kuźnica Nieborowicka nastąpiła wymiana terenu z tem, że kolej Rudy-Gliwice została całkowicie przyznana Niemcom, a także i Kuźnica Nieborowicka.

2) Szyb Delbrücka i znajdujące się po stronie polskiej zabudowania, należące do kopalni, przyznano Niemcom aż do linii kolejowej Makuszo-wa-Gliwice.

3) Otrzymaliśmy kopalnię Królowa Ludwika i 3 główne szyby „Szcześć Poże”, „Ruda” i „Jerzy”, oraz całkowite podziemne pole górnicze z wyjątkiem kolonii „Szcześć Boże”, cementarza w Rudzie i kolonii „Ruda-Połęba”.

4) Niestety nie udało się zachować dla Niemiec Kuźnicy Rudzkiej z lazaretem, z kawałkiem

szosy, na której idzie kolej. Leżące na północ od Rudy pole przypadło Niemcom.

5) Między Rudą Kuźnicą a szybem Carnalsfreude tworzy granicę polityczną rzeczka Bytomka.

6) Kopalnia Carnalsfreude stała się polską.

7) Na wschód od Bytomia nie poczyniono żadnych zmian odpowiednio do decyzji genewskiej.

8) W okolicy Starego Gorecka przesunięto granicę o 150 m. od kolei kopalni Andaluźcia, przyznanej Polsce na teren niemiecki. Tak samo dostała się Polsce część huty cynkowej Friedlersglück. Wszystkie inne części Friedlersglück przyznano Niemcom.

9) Kopalnię Nowy Dwór i pewną część kopalni cynku Nowy Dwór oddano Niemcom.

10) Żądane przez delegację niemiecką oddanie Niemcom kopalni Radzionkowskiej huty cynkowej Łazy i lasu w okolicy Strossek, nie zostało uwzględnione.

UKŁADU MIĘDZY ANGLJĄ, FRANCJĄ A NIEMCAMI NIE BĘDZIE!

Paryż. (AW) Aj. Havasa podaje z Londynu, że urzędowo zaprzeczają doniesieniom pism angielskich o projektowanym układzie między Francją, Anglią a Niemcami.

Briand i L. George nie zamierzają wcale w tej sprawie porozumiewać się z przedstawicielami państwa niemieckiego.

FRANCISZEK MOSZKOWICZ Lwów, ul. Kołtataja 2.

NA ŚWIĘTA
 Najtańsze źródło zakupu win, wódek i likierów
 (Faszka wina od 900 Mk. faszka wódki od 1100 Mk.)
 Specjalność: Słodkie czerwone wina bur-
 gundzkie. (Faszka 1100 Mk.)

Polskie Biuro Podróży „ORBIS”

zawiadania niniejszem P. T. Publiczność, że uwzględniając życzenia podróżujących otwiera z dniem 20. grudnia 1921.

w foyer hotelu Krakowskiego przy pl. Bernadyńskim 1. 7.

biuro sprzedaży biletów kolejowych I i II klasy do wszystkich pociągów i stacji polskich kolei państwowych. Biuro będzie udzielać informacji co do rozkładów jazdy i połączeń kolejowych. 7526

Godziny urzęd. w dnie powszed. od 10-16 w niedziele i święta od 10-13 bez przerwy.

Warszawska Szkoła pielęgniarstwa otwiera w lutym 1922 r. nową klasę dla ograniczonej liczby słuchaczek.

Kurs dwuletni według systemu amerykańskiego. Instruktorzy amerykańskie mówiące po polsku.

INTERNAT z uwzględnieniem najnowszych wymagań higieny. — Pożądane słuchaczki z ukończonym wykształceniem średnim. — Pierwszeństwo dla maturzystek!

HELENA BRIDGE
 Warszawa, Smolna 6. Pawilon 2-gi.

da rzeczywistości. Muszę stwierdzić, że poprzedni rząd, w którym zasiadałem, nie mając tych przepisów ustawowych, zdołał zredukować w ministerstwach urzędników o 30 proc. (w centrum i na prawicy śmiech).

Muszę stwierdzić, panie ministrze, że nie dał mi pan odpowiedzi na moją interpelację, na komisji skarbowo-budżetowej, która brzmiała: czy prawdą jest, że w przeciągu dwóch miesięcy, od kiedy pan zasiada w rządzie, zamianował pan sześciu nowych urzędników, względnie urzędników? — i nie dał odpowiedzi na to, czy prawdą jest, że w przeciągu tych dwóch miesięcy zostało podpisanych kilkaset awansów w resorcie pana?

Twierdzą, że redukcję urzędników i urzędów mógł pan minister przeprowadzić na mocy uprawnień, które mu dziś przysługują. Twierdzą, że przedsiębiorstwa rządowe mógł pan minister wydzierżawić tak samo, jak domagał się pan minister, na podstawie ustawy.

Był jeden ustęp w przemówieniu p. ministra skarbu brzmiący mniej więcej: „Ja ze swojej strony zrobiłem wszystko, co było możliwe, ja podniosłem z nicości markę polską“. Muszę stwierdzić, że zrobiliśmy rzecz taką, której prawdopodobnie żaden z parlamentów nie byłby zrobił. My nie znając planu finansowego pana ministra skarbu, mając tylko podpis na wekslu, który brzmiał: żelazna miotła i który brzmiał: żelazne nożyce, uchwaliliśmy daninę 80-miljardową, nie dalej, jak dziś. Uchwaliliśmy i damy. Ale jeśli chodzi o podniesienie marki polskiej, muszę stwierdzić, że przyszedł p. minister w chwili, kiedy ustał cały szereg wydatków, które powodowały obalanie się marki polskiej, nastąpiło rozstrzygnięcie w sprawie Górnego Śląska, i nastąpiła demobilizacja armii. Gdy się Sejmowi sprawę przedstawia, nie wolno pominąć tych czynników. Jeśli mamy patrzeć krytycznie i jasno, to zobaczymy 70 miliardów wydanych w ciągu tych 2 miesięcy, mimo zmienionych tych warunków, o których mówiłem, mimo to, że nie musimy szukać dolarów i innych walut obcych na zapłacenie zboża, nie musimy szukać marek niemieckich na zapłacenie tego lub owego.

Co do rezolucji, na podstawie której Sejm wyrzekł się prawa inicjatywy mu przysługującej muszę powiedzieć, że jeśli przed południem słucałem może z pewnym niedowierzaniem słów p. posła Diamanda, który mówił o tem, że istnieje ze strony p. ministra skarbu chęć poniżenia Sejmu, po przemówieniu p. ministra skarbu moja wątpliwość co do twierdzenia posła Diamanda rozwiała się. Myśmy jeszcze nie uchwalili, panowie tej rezolucji, a już p. minister skarbu zaczął traktować nas wszystkich, nie tego, czy owego, nie ten klub, czy inny, ale zaczął nas traktować, jak bajrata z Psiej Wólki. Podczas kiedy jedna

strona, mianowicie komisja skarbowo-budżetowa, względnie połączona z nią konstytucyjna, argumentowały w najlepszej wierze rzeczowo, ze strony p. ministra skarbu spotkaliśmy się z jednym i tem samym: A jednak, jeśli panowie tego nie uchwalicie, ja się podam do dymisji. Muszę stwierdzić, że istotnie wszyscy członkowie komisji skarbowo-budżetowej byli za rezolucją mniejszości.

Dodać muszę w uzupełnieniu, że mimo że wszyscy byli przeciwko tej rezolucji, zarazem wszyscy stwierdzili, że my z meritum się zgadzamy i że Sejm nie ma najmniejszego zamiaru nadużywania prawa inicjatywy.

— 00 —

P. Majerowicz o Litwie.

Omawiając stosunki litewskie z krajami sąsiednimi wobec korespondenta „Le Temps” p. Majerowicz w ten sposób wyraził się o stosunkach litewsko-litewskich: Nie możemy nawiązać z Litwą żadnej ściślejszej konwencji wojskowej lub politycznej, gdyż sprawa Wilna stoi na

Tatarzy polscy a Polska.

(Od naszego korespondenta warszawskiego).

Warszawa, 18. grudnia.

(K). Wśród Tatarów, zamieszkałych na Litwie, budzi się szeroki ruch, zmierzający do nakłonienia rządu polskiego w kierunku dopomożnia ruchowi wyzwoleniem tatarskiemu na terenie Rosji. Tatarzy polscy chcą ofiarować w tej sprawie państwu wszelkie swe usługi, aby tylko doprowadzić do uzyskania skutecznej pomocy. Ruch ten nie jest sporadyczny, cieszy się znacznym poparciem w okręgu krymskim oraz astrachańskim, gdzie nadzieja na pomoc Polski i poparcie powszechnie panuje wśród narodów muzułmańskich.

Terror bolszewicki przeciw Polakom w Rosji.

Związek inteligencji pracującej z Rosji otrzymał alarmujące doniesienia o wznowieniu przez bolszewików masowego terroru przeciw Polakom, którzy jeszcze pozostają w Rosji:

Doniesienia te brzmią:

W Sławucie aresztowano kilkudziesięciu Polaków i wywieziono w głąb Rosji.

W Szepietówce aresztowani wszyscy Polacy, zarówno mężczyźni jak i kobiety, a dzieci pozostawiono na lasce losu. Z aresztowanych w Szepietówce, Henryk Załuski, skazany na śmierć i podobno rozstrzelany, Bronisław Karpowicz, buchalter fabryki cukru męczony w niezwykle szepietowskiej (wybita szczeka), wywieziony do Żytomierza, żona zaś jego Wanda Karpowiczowa, skazana została na śmierć, lecz z powodu zapadnięcia na tyfus, wyrok do czasu odłożono — dzieci ich bez żadnej opieki błąkają się na ulicach, obdarte i głodne. Rozstrzelano również w Szepietówce córkę jednego z rzemieślników, nazwiskiem Berezowska.

W Kłębówce, pod Zaslawiem aresztowano i wywieziono dyrektora cukrowni Władysława Zajdlicza.

W Antoninach zamordowano dozorcę robót

przeszkodzie. Nie wiemy dotąd czem będzie Litwa w przyszłości, jakie będą jej granice, jej armia, jej ludność. Zmuszeni jesteśmy ograniczyć się do układów ekonomicznych i pracujemy żywo nad uregulowaniem tej sprawy między Litwą, Polską i naszym krajem.

Sprawy ukraińskie.

Zjazd akademików z uadnieprza, 17. bm. rozpoczął się w Warszawie, przy licznych współudziale młodzieży studenckiej Ukrainy, mając za zadanie narady w sprawach ekonomicznych, organizacyjnych i kulturalno-oświatowych. Zjazd wystąpił z krytyką obojętności miarodajnych kół emigracyjnych wobec piekającej kwestii studenckiej. Również w narady wkroczył element polityczny. Wstawiono w porządek dzienny punkt „stworzenia jednolitego frontu narodowego ukraińskiego”. Należy oczekiwać sprawozdania z tych dyskusji, które mogą sprawić wiele przykrości kierującym obecnie czynnikom ukraińskim.

(x.) W Isonie gwardii Petruszewycza wybuchły niesnaski. Z grona najbliższych współpracowników „dyktatora” wycofuje się — wedle informacji emigrantów — jeden lub więcej adherentów, zrażony atakami kamaryli, za kilka ostatnich niepowodzeń na polu dyplomatycznym.

— 00 —

ANDRZEJ STRUG

54

Wyspa zapomnienia.

(Ciąg calszy).

Wokoło wyspy jako największego ładu grupował się archipelag wysp i wysepek, które pochłonięta kiedyś jakaś kolosalna katastrofa ziemi, lub stopniowo, w ciągu tysięcy lat pokrył ocean. Jorg odgadywał bujne, barwne i krwawe dzieje wyspiarzy, ich zatargi, wojny, ich ustrój państwowy, ich uroczystości religijne, obrzędy, ofiary. Niemal znał ich cały epos starodawny, ogrom życia jakiejś dziwnej rasy ludzkiej, który szedł przez tysiąclecia i wreszcie jednak utonął w niebycie, z rozkazu tajemnych sił podziemnych.

Czemuż ocalała główna wyspa? A gdy ocalała, czemu zaginął na niej ród ludzki, rasa mocarzy, którzy zdołali zostawić po sobie potężne zwaliska dawnej pracy i chwały? Wszak nie groził im głód, od którego zmuszeni by byli uciekać?

Przystawał po drodze i zwiedzał każde napotkane rumowisko. Badał, szukał, chciał odkryć zagadkę istnienia i zamarcia tego dziwnego życia.

Po jednym z noclegów, gdzie już po rzeźwiejszych powiewach poznawał bliskość oceanu, o świcie zauważył przez lornetę ogromną ruinę,

świecąca w oddali białym kamieniem na wyniosłości, pod pierwszym tarasem gór. Było to bardzo daleko. Jednak niebawem natrafił na dopływ rzeki, który szedł od tamtej strony. Bez namysłu skierował się w tę rzeczkę i wiosłował zawzięcie.

Ale już następnego dnia prąd wzmógł się do tego stopnia, że praca przy wiosłach stała się zbyt nieznośna. Jorg wyszedł z łodzi i jeszcze kilka godzin holował ją na linie, brnąc przez wysoką trawę. Wreszcie rwąca woda uczyniła i tę pracę niemożliwą. Rozejrzał się wokoło. Do ruin wciąż jeszcze było daleko. Stał na wyniosłości, z której widać już było ocean. Postanowił umocować tu łódź i do ruin dojść pieszo.

Nazajutrz, z workiem na plecach, ze swoim kijem podróżnym szedł wzdłuż rzeki, brnąc w trawie wyżej pasa. Wkrótce zagroził mu drogę nieznamy strumyk. Gdy się rozdziewał, by go przebyć, zastanowiły go dziwne iskierki lśniące na dnie. Woda była przezroczysta. Widać było wodorosty, chwiejące się od prądu, szybkozwrótne, barwne ryby, kamienie, a między kamieniami błyskało coś głęboką, a dziwną poświatą.

Zanurzył się i podniósł jedną bryłeczkę. Był to kamysek dziwnie ciężki, barwy złota. Nabrał garść tych okruchów. Rozłożył je na dłoni i długo przyglądał im się w skupieniu, jak gdyby był uczonym badaczem.

— Złoto?...

Patrzył na dno strumyka. Wszędzie, gdzie spoglądał, lśniły na dnie rozrzucone złote grudki.

W zamyśleniu szedł w górę potoku. W pewnym miejscu usłyszał harmonijną grę wody. Opodał pluskał w kamieniach wartki prąd, a o kilkaset kroków smuga srebrnej wody spływała ze skalnego progu. Wdrapał się na wyniosłość i ujrzał jakby stopnie schodów, po których kaskadami szybko i wesoło pomykała woda. Szedł po pokładzie nadbrzeżnego żwiru, mijając głębokie czary wyżłobione w skałę przez wodę, pełne tęczy barw. A na dnie każdej lśniły bryłki złota.

Nagle odmienił się dziwnie chrzęst jego okutych butów na żwirze. Spojrzył pod nogi. Żwir składał się z grudek złota. Szedł złotym pasmem, ciągnącym się szeroką zatoką w bok od strumienia. Bliżej wody były to mniejsze lub większe grudki, opodał ślagnała się lawica złotego piasku. Prąd wymywał skądś złote okruchy i składał je na brzegu podczas przyboru wody. Strumień czynił to samo ze złotem co z kamieniami i piaskiem i tylko człowieka mogło to dziwić.

Jorg potrącał butem złote żwirowisko, grzebał w niem kijem. Długo, długo czynił to w osłupieniu, bezmyślnie.

Wreszcie roześmiał się dziwnie głośno i zagadał po swojemu

(C. d. n.)

— 00 —

Przegląd światowy.

LOSY UGODY IRLANDZKO-ANGIELSKIEJ.

Dzienniki angielskie: „Times”, „Westminster Gazette”, „Daily Express”, „Daily News”, i „Manchester Guardian” wierzą w przyjęcie ugody irlandzkiej przez Dail Eireann mimo oporu de Valery. Arthur Griffith i Michael Collins, rzecznicy zgody zdają się mieć większość. De Valera odrzuca art. o przysiędze na wierność królowi angielskiemu i grozi dymisją w razie przyjęcia ugody przez parlament, z nim razem usuwa się 40 posłów. Wobec oporu części gabinetu irlandzkiego, projekt ugody przedstawiony został parlamentowi nie jako projekt rządowy, lecz jako projekt angielski. Być może, że Dail Eireann odwoła się do referendum ludności całej w tej sprawie.

TRAKTAT WASZYNGTOŃSKI.

Nazwę traktatu waszyngtońskiego nosi układ między Ameryką, Anglią, Francją i Japonią w sprawach Pacyfiku.

Myśl układu zrodziła się w Anglii, która niewygodne przymierze z Japonią pragnęła zastąpić przez szerszy układ amerykańsko-angielsko-japoński. O Francji zrazu nie było mowy, w szeregu wstępnych konferencji Francja zgoda udziału nie brała, a poważny odłam prasy francuskiej oskarżał wręcz Anglię o chęć odsunięcia Francji. Francja zaprotestowała powołując się na swe liczne posiadłości na Pacyfiku, na swe stanowisko na Dalekim Wschodzie, a zaprotestowała nie tylko słowem, ale zręcznie zdołała na jaw wy dobyć potęgę swych wpływów w Chinach. Dzięki temu, oraz silnemu poparciu Ameryki, uzyskała dostęp do arcopagu czterech. Zwycięstwo to bardzo zręcznie odniesione, ogromnie podniosło powagę Francji, i ukazując jej siłę, kazało się z nią liczyć Londynowi i wejść znowu na drogę ugody i obicanciek. Układ waszyngtoński przynosi Francji wzmocnienie pozycji międzynarodowej, pozwala jej odbrzytnym wpływom na Dalekim Wschodzie wejść w grę międzynarodową, daje jej bezpośrednią obronę interesów na Oceanie Spokojnym, gdzie Francja obok Indochin (800.000 km. kw., 17 milionów ludności), posiada N. Kaledonię, wyspy Loyalty, Chertorfield, Tahiti, Merkizy, Tomamotu, Gambier, Tubnai Rapa (razem 21.000 km. kw.), bogate w produkty roślinne i kopalne lub mające wielką wartość strategiczną. Oprócz tego dzieli z Anglią kondominium na Nowych Hebrydach. Udział jej jest zatem najzupełniej usprawiedliwiony.

Stany Zjednoczone zyskują głównie gwarancje pokojowe, a przeprowadzenie układu nadaje im wielką powagę wśród narodów.

Anglia znajduje w układzie okazję wygodną dla rozwiązania traktatu z Japonią i zbliżenia się do Ameryki, nie zrażając Ticka.

Japonia, która najgłośniej przeczw układowi występowała, również zyskuje więcej niż traci. Traci przymierze angielskie, które i tak w razie konfliktu z Ameryką nie miałooby znaczenia, a wchodzi na teren międzynarodowy, pewna, że dzięki udziałowi Francji nie będzie w mniejszości. Natomiast układ pozostawia wolną rękę wpływom japońskim na Dalekim Wschodzie, a pozwalając przez lat dziesięć kierować Japonii emigracją swą do Chin, usuwa na razie przyczynę konfliktu z Ameryką, oddalając od wybrzeży amerykańskich emigrantów japońskich, a pozwala wpływom japońskim ugruntować się w Chinach.

Zasada traktatu jest znana historii już z układu bałtyckiego z 1908, podpisanego przez Niemcy, Danie, Szwecję i Rosję, a gwarantującego wzajemny stan posiadania na Bałtyku. Układ waszyngtoński odnosi się tylko do gwarancji posiadłości wyspiarskich na Pacyfiku, zatem zupełne gwarancje stanu posiadania daje tylko Japonii, leżącej na wyspach. Wszelkie kwestje kontynentalne, więc także odnoszące się do Syberji, Mandżurji itp. nie wchodzi w ramy traktatu. Pozostawione one będą innym konferencjom międzynarodowym.

GEN. LE ROND WRACA NA G. ŚLASK.

Katowice. (AW). Gen. Le Rond powraca w najbliższych dniach na G. Śląsk.

„STOSSTRUPLERZY“ ODPRAWIENI Z KWITKIEM.

Katowice. (AW). Z Solury donoszą, jakoby szwajcarskie biuro prasowe zawiadomiło redakcję „Tempsa”, że rada ambasadorów, która zbiera się 6. I. 1922, zamierza odrzucić prośby niemieckie co do odszkodowań za straty poniesione w czasie zaburzeń antyniemieckich na G. Śląsku. Rada ambasadorów zaznaczy, że wina państwa polskiego w sprawie powstania na G. Śląsku tak samo nie jest stwierdzoną, jak i wina państwa niemieckiego w akcji antypowstańczej. Wobec tego prywatne skargi nie będą rozpatrywane i uwzględniane.

STAN SZKOLNICTWA NA G. ŚLASKU.

Katowice. (PAT). Według danych statystycznych, na obszarze Śląska, przypadającym Polsce, znajduje się 500 szkół, 3.400 nauczycieli, 193.000 dzieci, w tem 115.000 mówiących po polsku, a 44.000 po niemiecku. Ponadto otrzyma Polska 5 gimnazjów, wyższe liceum w Katowicach, liceum w Królewskiej Hucie, Tarnowskich Górach, Mysłowicach, oraz 2 seminarja nauczycielskie.

—0—

Na Gwiazdkę młodemu pokoleniu.

(O książkach dla młodzieży i dzieci).

Czyż może być lepszy i trwalszy podarek na „drzewko”, jak ładna, mądra i dobra książka? Spytajcie się sami swych małych, jakie mają życzenia do Bozi. Nawet człowiek w latach podeszły, gdy ogląda książki i książeczki przygotowane przez lwowską Księgarnię Naukową, doznaje miłych wzruszeń. Przylatują doń i niezatarte wspomnienia najlepszych chwil życia i dziś jeszcze z kart dobrej książeczki wyczytuje to, co tak rzadkie w życiu: piękne i dobre rzeczy. Wybór nakładów Księgarni Naukowej jest bardzo staranny, widać, że spoczywa na nich fachowa ręka naszego Pol. Twa Pedagogicznego.

O każdej rzeczy można powiedzieć, że zainteresuje młodocianego pożeracza książek, że przykuje jego uwagę i zostawi ślad w podatnym umyśle. — Od Boga poczynając, oddać musimy pierwszeństwo Książeczce do modlenia dla mł. szkolnej ks. Tempnińskiego. Dobra oprawka i miły format zaleca ją na prezencik.

Dla dziatwy, która nawet czytać nie umie, tylko ogląda caca obrazki i słucha, co tam mamusia ślicznego wyczyta, są aż 3 tomy „Czytaj-

cie dzieci”, napisała Br. Bruchnańska. Zbyt kowny papier, ilustracje zastosowane do wieku, wywierają nieprzepatę wrażenie na tych najmniejszych.

Prócz tego polecik można gorąco następujące wydawnictwa: H. Horoszkiewiczowa: „Pamiętniki lalki” — nieodżałowanego Bełzy „Dzieci i ptaszki”, a przedewszystkiem „Powrót Taty”. Piękne, podarkowe wydanie tego arcydzieła zdobia rysunki mistrza Winterowskiego, godne najlepszych dzieł, uplastyczniających poezję. M. Rybowski „Baśnie ludu polskiego” w III. wydaniu okazały się już. Nie dziwnego, wszak to najciekawsza z książeczek, te „straszenie — okrutnie” zajmujące powiastki o Szklanej Górze, czy Zaklętej królownie i smoku.

Przejdźmy teraz do starszych, do tych poważnych istot, które już uczęszczają do „wyższych” klas, w których nie używa się gąbki i rysika.

Młodzież kocha rzeczy odległe — odległe czasem i przestrzenia. Rwie się do podróży i do opowieści historycznych. W zakresie literatury krajoznawczej mamy do zanotowania 2 dziełka, ale zato pierwszorzędnej wartości, bo i ściśle fachowo napisane i ubrane w formę powabną, a szczerze polskie. Wypełniają one lukę dotkliwą w naszej ignorancji Polski. Jest to: W. Szalayówny „Nasze warownie i grody”. 2 tomy, rzecz nadzwyczaj bogato ilustrowana i W. Ciemnowskiej „Obrazki z pojezierza wielkopolsko-ku-

Czytajcie!

Wieb'cieie literatury francuskiej,
Unanimizmu

Kinematografu
Bestroskiej ironji

Kt'zy chcecie się wesoło zabawić
I zapomnieć o smutkach życia.

Czytajcie!

ostatnią powieść J. Romain's'a
DONOGOO - TONKA

czyli

Cuda nauki

Zacznie się ukazywać w „Kurjerze
Lwowskim” w przekładzie G. z końcem
grudnia 1921.

P. RAKOWSKI POCIESZA SIĘ.

Moskwa. (AW). Na wszechukraińskim kongresie w Charkowie oświadczył prezes rządu Ukrainy sowieckiej Rakowski, że Ukraina zwyciężyła bandytyzm, który został w tym kraju posiany przez powstańców. Zdaniem jego, uczyniono w ostatnich 9 miesiącach więcej postępu niż poprzednio w 5 latach. Mimo to należy się mieć na baczności, by nowe bandy z Polski i Rumunii nie napadły ponownie na Ukrainę sowiecką.

AMERYKA RATUJE ROSJĘ.

Wiedeń. (PAT). „N. Fr. Presse” donosi z Waszyngtonu, że Izba reprezentantów przyjęła wniosek upoważniający prezydenta Hardinga do wydania 20 milionów dolarów na akcję ratunkową dla Rosji.

WYNURZENIA NOWEGO PREMIERA RUMUŃSKIEGO JONESCU.

Bukareszt. (AW). Nowy premier Jonescu oświadczył, że myśli o pokojowej unji personalnej

„jawskiego” z mapką i 5 ryc. Najlepszy opis bajkowego piękna naszej krainy „Tysiąca Jezior” Nadgopla.

Znany przyrodnik dr. Limbach dał „Podróż do Tryjestu”, (ilustracje Winterowskiego), w której rozszano moc frapujących szczegółów z życia zwierząt, też egzotycznych i morskich.

Gawęd historycznych mamy moc, i tak: K. Króliński: „Granwaldzkie zwycięstwo”, króciutkie opowiadanie znanego populazytora. W. Hibiłowna: „W tatarskiej niewoli”. Obrazek z XVII. w. o żywej akcji, która musi zająć czytelnika. R. Starkeł: „Opowiadanie o królu Janie III. Sobieskim”. Zachęca do czytania tej elegancko wydanej książeczki barwny a anegdotyczny wątek powiastek z życia króla-hetmana. J. Biały-nia-Chełodecki, znakomity gawędziarz nasz pisze o wojnie 1830-31. W. Studnicka w „Dzieciach polskich” kolorami prawdziwymi a nie pesymistycznymi maluje to, co szczęśliwe dzieci, zrodzone wolne, znać muszą: matrylogię b. zab. rosyjsk. Najlepsze — to tomik Bełzy pt. „Wiarusy”, ozdobione szeregiem reprodukcji Vermeta, Kossaka itd. snuje nie przegód żołnierzy-tułaczy, bohaterów legendy napoleońskiej i listopadowej. Niema wieku, w którymby serce nie było przy czytaniu kart dziełka Bełzy. J. Piórkiewicz: „Zyciorys I. Staszica” (z 4 ryc.) zaleca się tym, którzy wiedzą, że nie tylko bohaterów oręza przedstawiać trzeba dorastającemu pokoleniu.

między Rumunją a Węgrami jest bezpodstawa i należy do kombinacji fantastycznych. Unii tej sprzeciwiły się Anglia i Francja, stojąc na stanowisku, że regulowanie spraw tronu węgierskiego może nastąpić li tylko za zgodą ententy.

NIEMCY BĘDĄ MUSIAŁY ODBUDOWAĆ ZNISZCZONE OBSZARY.

Paryż. (AW). „Petit Paris“ donosi, że L. George w czasie konferencji londyńskiej oświadczył, że Anglia w sprawie ostatecznej rewizji planu reparacyjnego wywrze wpływ w tym kierunku, by z niemieckich zobowiązań reparacyjnych pozostał jedynie obowiązek odbudowy zniszczonych obszarów.

STOSUNEK ROSJI DO ZACHODU WYJASNIA SIĘ.

Paryż. (PAT). Radio. W sprawie rosyjskiej nastąpiło między Lloydem Georgem a Briandem częściowe porozumienie.

Leafield. (PAT). Radio. Dzienniki angielskie podają, że zwołanie konferencji europejskiej z udziałem Rosji i Niemiec jest zupełnie pewne.

Rzym. (PAT). Radio. Komisja senatu obradowała wczoraj nad referatem Della Torette co do podjęcia stosunków politycznych i handlowych z Rosją. Na razie postanowiono wysunąć na pierwszy plan kwestje ekonomiczne i zawarcie traktatu handlowego z Rosją. Podjęcie oficjalnych stosunków politycznych należy zdaniem większości senatorów uzależnić od stanowiska innych sprzymierzonych, którzy, jak się zdaje, godzą się na zwołanie konferencji z udziałem Rosji. Tem samym mocarstwa dopuszczają Rosję do wspólnoty ludów europejskich.

W SPRAWIE SPŁATY RAT REPARACYJNYCH FRANCJA NIE USTĄPI.

Leafield. (PAT). Radio. Sfery wojskowe francuskie liczą się widocznie z niedojściem do porozumienia między Francją i Anglią i z koniecznością w następstwie tego wywarcia na Niemcy presji militarnej, ewentualnie z wzięciem w zarząd przymusowy pewnych prowincji niemieckich. Znamienne są w tym względzie przygotowania wojskowe Francji.

Londyn. (PAT.) „Times“ podają, że delegacji francuskiej przybyłej do Londynu, będą przedłożone konkretne propozycje. Francja będzie obstawała przy zapłaceniu przez Niemcy obu rat, w przeciwnym razie gotowa jest do zastosowania środków przymusowych. Nadto delegacja francuska będzie się domagała, aby Niemcom przedłożono definitywną propozycję w sprawie ustanowienia międzysojuszniczej komisji kontrolnej nad Niemcami.

Księgarnia Naukowa daje nam też i specjalny dział powieści dla dziewczynek, które zazwyczaj mniej interesują się temi nadzwyczajnościami, o których fantazują chłopaki. Są to: B. Bruchnalska: „Nowe prądy“, Wisława „Polne róże“, powieść o szlachetnej i rozumnej tendencji społecznej — a teje autorki „W górskim miasteczku“, powieść z życia dorastających dziewcząt, znajdzie dużo amateerek, bo w sposób racjonalny i zdrowy traktuje kwestie uczuć młodej dziewczyny — druga zaś rzecz „Nasze dziewczynki“ jest trafnym filmem życia szkolnego.

Ostatnie wydawnictwo Księgarni Naukowej jest dawno oczekiwanym podręcznikiem tak dla nauczyciela, jak i chłopca-harcerza, turysty, sportowca: (Dr. K. Kwieciński: „Krajoznawstwo z szczególnem uwzględnieniem Małopolski“, 15 tablic, bardzo starannie odbitych). Dzielku temu wnet poświęcimy osobny fejleton.

Z zakresu beletrystyki też dano ostatnią przedświąteczną nowość, a mianowicie Wisławy „Gdy zabrzmiał złoty róg“... Pierwszy raz spotykamy powieść dla młodzieży, w której treścią jest bohaterski bój o Lwów. Na kartach książki stanęli ci żywi i umarli, którzy w listopadzie 1918 dokonali Czynu, o jakim wieki czytać będą z zapartym tchem. Kto wierzy, że nie musi umrzeć w życiu to, co żyć ma w pieśni, niech weźmie te serdeczne karty. S. P.

Pierwszy Zjazd okulistów polskich.

(Korespondencja „Kurjera Lwowskiego“).

Warszawa, 18. grudnia 1921.

Dnia 16. i 17. bm. odbył się w Warszawie w lokalu stowarzyszenia lekarzy polskich pierwszy zjazd okulistów polskich. Udział był bardzo liczny i zgromadził prawie wszystkich okulistów z całej Polski. Otwarcia dokonał dr. Kamocki, kierownik instytutu oftalmicznego w Warszawie, wskazując na cel zjazdu, który ma ożywić tętno pracy naukowej w zakresie okulistyki, mającej w Polsce świetne tradycje.

Przewodniczącym zjazdu wybrano prorektora dra Macheka ze Lwowa, który w obszernym przemówieniu zaznaczył doniosłość pierwszego zjazdu pod względem naukowym i administracyjnym. Nastąpiły mowy powitalne zjazdu: przemawiał minister Chodźko, kilku przewodniczących stowarzyszeń lekarskich i reprezentant ministerstwa spraw wojskowych itd.

Po zakończeniu obfitych w treść obradach naukowych, założono na posiedzeniu administracyjnym „Towarzystwo okulistów polskich“ i uchwalono statut, również uchwalono cały szereg rezolucji o stworzeniu „Towarzystwa opieki nad ociemniałymi“ i „zakładów wychowawczych dla dzieci ciemnych“, wreszcie zorganizowano ankietę w sprawie energicznej walki z jaglicą.

Ze Lwowa oprócz przewodniczącego obecni byli: pułk. dr. Bałaban, docent dr. Reis, asystenci kliniki dr. Musiał i dr. Drak.

Po wyczerpaniu porządku dziennego przewodniczący dr. Machek zreasumowawszy owocne prace zjazdu, podziękował komitetowi zjazdowemu za przygotowawcze prace.

Pomoc dajcie im rodacy!

Braciom naszym z dalekich stepów sybirskich przybyłym przed tygodniem do Lwowa, pomoc wydatną, natychmiastową musi dać całe społeczeństwo. Na obcej ziemi, tęskniłi oni do wolnej Polski i porzucili swoje sadyby, aby powrócić do swoich, do wysnionej, wymarzonej Ojczyzny. Ciężko u nas, to prawda, ale dzielić się nam wypada z nimi ostatni kęs chleba.

Wczoraj wieczorem w sali ratuszowej odbyło się posiedzenie liczego grona osób, przeważnie pań, dla wysłuchania sprawozdania z dotychczasowej działalności sekcji K. B. K., opiekującej się uchodźcami i w celu podjęcia dalszej energicznej akcji. Przewodniczył zgromadzeniu red. Michał Rolle, a przewodnicząca tej sekcji p. Aleksandrowiczówna wyczerpująco przedstawiła, jak wiele dobrego zdziałano dotąd dla uchodźców z za Zbrucza i dla ich dziatwy nieszczęśliwej. Zrobiono bardzo wiele i jeszcze dużo trzeba będzie zrobić, ale na pierwszy plan pomocy wybijają się dziś Sybiracy. Po ciężkich trudach podróży, mrozie i głodzie 500 osób, a 99 rodzin przybyło — jak wiadomo — do Lwowa. W tem 246 dzieci bez dachu nad głową. Komitet zaopiekował się nieszczęśliwymi jak mógł i umieścił jak mógł — w barakach, posypały się nawet poważne datki, ale to wszystko jest kroplą w morzu wobec potrzeb. Toż to nasi najdrożsi, zginąć im nie można, a dziatwie biednej trzeba dać nie tylko jadło i odzież, ale i pokarm duchowy. Rolnicy są pośród Sybiraków, ziemię chcą uprawiać swoją, polską, więc i w tym kierunku pomoc musi być szybka i wydatna. Wszak to najlepszy element państwowo-twórczy, więc opieka pod tym względem konieczna. Niechby tymczasem rolnicy przytulili rolników z Sybiru, zanim własny szmat ziemi dostaną.

Z listu pisanego przez jednego z Sybiraków do K. B. K. dowiadujemy się, że z Sybiru wylechali rodacy nasi koleja, a osobno niektórzy wozami, na których zabrali część swolego mienia. W drodze napadli ich bandyci, 29 mężczyzn wymordowali, a cały dobytek zrabowali. Rzewne, bardzo rzewne są słowa listu, nakreślone w nim także jasno, jak goraco kochają oni wspólną Ojczyznę i jak do niej pod jarzmem rosyjskiem, hen,

w dalekich stronach, tęskniłi. „Prosimy serdecznie nie opuszczać nas nędznych“ — kończy autor listu. Czyż to nie wymowne.

Dyskusja na wczorajszym posiedzeniu nie była przewlekła, bo wszyscy obecni czuli, że tu nie słowa, lecz pomoc jest potrzebna. Sekretarz sekcji opieki nad uchodźcami ks. Grodzieński przedstawił cyfry, które obracano na dotychczasowe potrzeby i wykazał, jak wiele jeszcze potrzeba, aby cel choć w części był osiągnięty. Wskazał wreszcie, że wszelkie datki pieniężne składać można w administracjach wszystkich pism polskich i w biurze K. B. K. przy ul. Zygmuntowskiej l. 4. między g. 9 a 1 w południe. Tam też wnosić można ciasto świąteczne i wszelkie inne produkty na wigilię dla Sybiraków.

P. Polaczówna złożyła deklarację imieniem gimnazjum im. król. Jadwigi, że gimnazjum to co miesiąca złoży 40.000 mp. na wychowanie 3 dzieci Sybiraków. Niechaj przykład ten zachęci ogół do naśladowania. P. Downarowiczowa proponowała opodatkować mieszkańców Lwowa na rzecz Sybiraków. Przemawiali jeszcze pp. dyr. Nitman, Żebrowski, Mościcka, Bogdanowiczowa, Rolle, ks. Grodzieński, dr. Głabiński, poczem wybrano dwie sekcje: wigilijną i finansową, które rozpoczynają bezzwłoczną działalność. Posiedzenie sekcji wigilijnej odbędzie się we czwartek o godz. 11., a finansowej w piątek o g. 5. popoł. w lokalu K. B. K., ul. Zygmuntowska 4. Chętni mogą się zgłaszać w tych sekcjach do pracy.

Gwiazdkowa wystawa Związku artystek.

Tegoroczna wystawa daje znowu świadectwo umiejętności i pracowitości pań artystek. P. Albinowska wystawiła w tym roku wnętrza bardzo kolorowe i powietrzne. P. Brylińska kilka dobrych pejzaży; p. Cybińska również szkice pejzażowe, pełne zalet, Krajobrazy p. Dolińskiej trzymane w tonach zimnych wyróżniają się nastrojem i bardzo interesującym kolorytem; p. Hausnerowa wystawiła bardzo żywo ujęte kwiaty i dobre pejzaże. P. Jodkowa również kwiaty. P. Komorowska z Krakowa wyróżnia się swymi barwnymi akwafortami, z których niektóre są ozdobą wystawy. Szkice p. Kratochwilowej-Kluczbowskiej są bardzo interesujące, p. Lang wystawiła szereg bardzo sympatycznych główek i dobre malowane kwiaty. P. Korzeniowska oprócz akwafort kilka pejzaży o kolorycie bardzo oryginalnym i śmiałym. P. Kallay i p. Konopacka dostarczają się do ogólnego poziomu, podobnież p. Pokiziakówna. P. Podlewska wystawiła oprócz bardzo dobrych krajobrazów, interesującą głowę. P. Opolska jak zawsze wyróżnia się ogromnym smakiem. Jej kwiaty i rodzajowe obrazki mają wybitne zalety. Pejzaże p. Reutt są bardzo miłe: p. Rosenickłowa ma kilka dobrych szkiców. p. Szymiew ładny pejzaż, gdzie talent autorki znać wyraźnie. P. Smalkówniej obrazki wyróżniają się barwnością i powietrzem, rzecz p. Sołowiównej są jak zawsze bardzo poprawne. Szkice p. Wodzickiej należą do najlepszych z wystawy. Wybitna ta portrecistka umie w pejzażu oddać nastrój i charakter, a talent jej kolorystyczny sprawia, że obrazki są dosłownie zespolami barw, trych płam i cieni. P. Zaleska ma na wystawie bardzo poetyczną głowę i doskonały akt. Jej szkice portretowe mają dużo gustu i bardzo oryginalny koloryt. Znać w tem poważną kulturę artystyczną. Wacław Moraczewski.

Czas odnowić prenumeratę na styczeń 1922 r.

we Lwowie miesięcznie	440 M.
„ z dostawą do domu	500 „
przesyłką poczt. w całej Polsce mies.	500 „
w innych państwach miesięcznie	650 „

Celem uregulowania nakładu prosimy o najszybsze odnowienie przedpłaty.

KRONIKA.

Repertuar Teatru Wielkiego.

Początek przedstawień o g. 7-30 wiecz.
W środę »Czerwony młyn«, dramat w 4 akt. Edw. Jędrkiewicza (premiera).
W czwartek »Czerwony młyn«.
W piątek »Zydówka«.

Mały teatr miejski (ul. Grodecka 3 B).

W środę »Abasver«, sztuka G. Zapolskiej.
W czwartek i piątek »Roztwór prof. Pyllaz«.

Repertuar Teatru Nowości.

We środę, czwartek i piątek »Hiszpański słownik« opereta w 3 aktach Falla
W sobotę 24. grudnia wszystkie teatry zamknięte.
W niedzielę i poniedziałek przedstawienia popołudniowe i wieczorne.

Repertuar Bagateli lwowskiej.

Gościnnie występy światowej sławy tancerzki N. Kirsanowej i A. Fortunato, N. Burskiej, M. Winhelma, M. Remgen, Staruszkiewicza: 1) Tajemnica prof. Bryka, parodia w 1 części. 2) Wielki dział koncertowy. 3) Słupiska contra Paluszkiewicza, farsa w 1 akcie z cyklu p. t. w „Łoży“. Początek o godz. 8. w.

Repertuar Teatru lit.-art. „Ul“ ul. Ossolińskich 10.

Program od 19. grudnia. 1) Część koncertowa: Bronowski, Beronki, Michałowski, Mirski, Saraczynska, Wikliński, Zamorska i i. 2) »Król buduaru«, sketch. 3) »Szpleg«, farsa ze śpiewami i tańcami.

We Lwowie.

— **Połączenie telefoniczne** między Lwowem i Warszawą, tudzież między Krakowem i Warszawą w dalszym ciągu przerwane.

— **Posiedzenie Komitetu Obrony Państwa** od było się wczoraj wieczorem w gmachu województwa. Było to posiedzenie likwidujące dotychczasową działalność, z której zdał sprawę wiceprezes komitetu p. Jan Wasung. Działalność ta w chwilach bardzo ciężkich miała bardzo doniosłe znaczenie. Pozostały fundusz już poprzednio rozdzielono, zasilając młodzież akademicką 1 milj., Związek harcerstwa polskiego (oddział we Lwowie) 1 milj., Dom żołnierza 1 milj., Małop. oddział ochotniczy i organizacje pokrewne 1,933,829, Gospody 1,173,608, na podarki świąteczne dla żołnierzy 1,680,718, na cele opieki nad powstańcami górnośląskimi 1,104,522 mp. itd. Pozostał jeszcze zapas gotówki w kwocie 536,522 mk. — Po dyskusji przyjęto do wiadomości sprawozdanie z wyrazami podziękowania wszystkim, którzy się pracą do świetnych rezultatów przyczynili, w szczególności p. Wasungowi, poczem wybrano komitet likwidacyjny, do którego weszli pp.: wicepr. dr. Stahl, wicepr. Obirek, Bogdanowiczowa, Wasung i Dobrzyński. Uchwalono podziękowanie za poparcie h. delegatowi Gaieckiemu i gen. Lamezanowi. W końcu uchwalono: polecić komisji likwidacyjnej poczynienie przygotowań do stworzenia Stowarzyszenia przyjaciół żołnierza polskiego wspólnie z O. Ż. P., do stworzenia Domu żołnierza (na który komitet dał 1 milion mp. do dyspozycji komendy miasta) i zarezerwowania w nim miejsca dla związku obrońców Lwowa. Wyrażono dalej opinie, że koniecznym jest założenie wydziału międzystowarzyszeniowego dla kontroli zbiorów ulicznych i polecono komitetowi likwidacyjnemu zorganizowanie tego wydziału w porozumieniu z władzami i Ligą samoobrony społecznej, która już tę zapoczątkowała. Polecono komisji likwidacyjnej stworzenie Związku Tow. opiekujących się kresami wschodnimi. Nadwyżkę kasową przeznaczono do rozdziału dla O. Ż. P., dla Straży mogił polskich bohaterów, Ligi kobiet, Związku Obrońców Lwowa i na plebiscyt wileński.

— **W sprawie wileńskiej.** W Kasynie i Kole liter.-artyst. odbyło się zebranie osób zaproszonych przez organizację narodową kobiet we Lwowie celem zastanowienia się nad sposobem, w jaki Lwów ma zamianować uczucia swe względem Wilna i sprawy wileńskiej. Referat wygłosił prof. Majerski. P. Wysocki podał niektóre wskazania dla pomocy Wilna, jak pomoc uprawnionym do głosowania, którzy ze Lwowa wyjeżdżają na Wileńszczyznę, wydanie odezw, urządzenie wykładów i odczytów, wreszcie zbieranie funduszy. W końcu wybrano komitet, któremu poruczono wszystkie te sprawy.

— **Samopomoc akademicka.** Staraniem akademickiej „Centrali samopomocy“, która ogłasza wysiłki wszystkich organizacji pol. mł. szkół wyższ., mających na celu pomoc wzajem-

na, miało sposobność grono przedstawicieli prasy lwowskiej przypatrzeć się bliżej 20. bin. wszystkim agendum tych tak potrzebnych korporacji i oglądać owoce ich wyteżonej pracy.

Częściowo przedstawili reprezentanci młodzieży sprawozdanie w treściwych a bogatych w materiał cyfrowy referatach — zwłaszcza odnosi się to do samopomocnej akcji wśród stud. medycyny i weterynarii, oraz stow. „Zjednoczenie“. Częścią też naczynie przyjrzeć mogli się, prowadzeni przez uprzejmich gospodarzy — prac. Bratniej pomocy stud. inż. i stud. politechniki, zobaczyli warunki, w jakich młodzież żyje w domach swych, zwiedzili Bibliotekę słuch. prawa, oraz lokal „Pomocy koleżeńskiej“, zorganizowanej przez Amerykanów.

Spostrzeżeń zebrano moc, uwag nasunęło się tysiące. Niepodobna w szczyplych ramach dziennika zmieścić to wszystko. Niemniej postaramy się w cyklu artykułów zwrócić uwagę społeczeństwu „starszemu“ na warunki i rezultaty pracy akademików naszych. Niech społeczeństwo wie, jak działają ci, co wnet wejdą w naród, jako jego mózg i nerwy.

Lecz nie tylko ciekawość chcemy zaspokoić czytelnika. Obowiązkiem społeczeństwa jest dokonać wszystkiego, co potrzebne jest, by w wysiłku i znoju owym studentowi naszemu nie opadły ręce bezowocnie, ręce strudzone, które wczoraj dzierżyły jeszcze miecz zwycięski.

Potepiając tzw. filantropję, a nie chcąc, by młodzież kołatała do subwencji rządowych, możemy zdziałać wiele. Zdziałać w poczuciu obowiązku społecznego i drogą współpracy. Chcieliśmy artykułami swymi choć w części powiększyć spóldzięk starszego i młodszego pokolenia.

— **Posiedzenie rady miejskiej** odbędzie się we czwartek 22. bin. Na porządku dziennym między innymi: sprawa wprowadzenia podatku od lokali i opłat za czynności urzędowe; przyznanie stypendium z fundacji b. Tow. Opieki narodowej i Wolciechowskich; przedłużenie konkursu na plan rozbudowy m. Lwowa; sprawozdanie rachunkowe admn. teatru miej. za r. 1920/1.

— **O więcej światła na ulicy Ossolińskich** proszą ci z mieszkańców Lwowa, którym droga wypada niestety, wieczorami, przez tę ustron, pełną wybojów, wykrotów i wadołów, a którzy, mimo wyteżonej uwagi i pilności nie potrafią ich sobie, idąc tamtędy za dnia, zapamiętać. Wobec czasu roztopów, intensywniejszych na tej ulicy, niż gdziekolwiek indziej, wobec nagłych a niespodziewanych kahał; groźących doraźnym załomieniem — to goethowskie życzenie zasługiwałoby ze strony magistratu na pewną uwagę.

— **Z izby sądowej.** Wczoraj zasiadła na ławie oskarżonych przed trybunałem przysięgłych Katarzyna Hawryszkowa, sklepierzka, Ukrainka, oskarżona o zbrodnie zakłócenia spokojności publicznej i o występki przez wyszydzenie urzędu walki z lichwą. Zarzucał jej akt oskarżenia, że w sklepie i w prywatnym mieszkaniu w sposób ordynarny i podburzający wyrażała się o władzach polskich, o żołnierzach itd., oraz wymyślała urzędowi walki z lichwą. Stwierdzili to świadkowie w śledztwie, a z przebiegu rozprawy ława przysięgłych nabrała takiego przekonania, że co do zbrodni zaprzeczyła pytanie 11 głosami, co do występków 8 głosami i Hawryszkowa po ogłoszeniu jej wyroku uwalniającego ukleka przed trybunałem, wzniosła ręce do góry i wołała: „ja niewinna, oni mnie tak oczernili“, poczem wstała i poszła do domu, otoczona rozmaitymi „mecenassami“, którzy ją pocieszali.

— (n.) **Pożar w stolarni.** W warsztacie stolarskim Zeizera, przy ul. Tkackiej 1. 23, zapaliły się wióra, a następnie część wyrobionego materiału. Pożar ugaszono wkrótce. Szkoda powstała wynosi 15.000 mk.

— (n.) **Napad bandycki na ulicy.** Na którego w nocy na dworzec główny, Józefa Grilla, uchodzący z Rosji, napadli nieznani bandyci. Współwyznawca Grilla, towarzyszący mu w podróży, uknął dyskretnie pod latarnię na ul. Grodeckiej, bandyci zaś potłukli głowę Grilla, nożem przedziurawili ramię, zrabowali 250.000 mk., zarobionych we Lwowie i zbiegli. Lekarz Pog. ratunk. zalepił rany zgłaszającej się ofiary bandyckich ekscesów.

— (n.) **Usiłowane samobójstwo.** Kelner w kawiarni „Royal“, przy ul. Hełmańskiej 1. 24. W. R. w zamiarze samobójczym przebił sobie ramię, szyle i wypił w dodatku nieco jedyny. Zaopieczony przez dra Grafa z Pog. ratunk. odwieziony został do szpitala. (Statystyka wykazuje, że zawód kelnerski nie dostarcza prawie samobójców.)

— (n.) **Napad rabunkowy w mieszkaniu.** Trzeci sprawca napadu na Zawadzkiego, przy ul. Kurkowej 1. 10. Alojzy Mascher, aresztowany został w Przemyślu i sprowadzony do Lwowa. Pościenie młodocianych bandytów, z wyjątkiem ostatniej, Maschera, każą raczej wyszukiwać pierwiastek romantyczny w dokonanych napadzie, niż sądzić ich jako predysponowanych złoczyńców. Siłnym typem iasynującej wrokiem i krótkimi ruchami postać Maschera, posiada już zakrój na herszta bandyckiego.

— (n.) **Miljonowe włamanie.** Szeroko rozgałęziona szajka włamywaczy dokonała wczoraj w nocy włamania do sklepu Dawida Reissa, przy ul. Krakowskiej 1. 15. Sprawcy dostali się od podwórza oknem parterowym, wybili dziurę w ścianie i wynieśli parę worków różnych materii wartości 7 milionów mk. W szybkim tempie kierowane śledztwo natychmiast prawie wykryło sprawców włamania. Aresztowano więc przewodcę włamania Władysława Traczuka, spółnika Michała Maliszewskiego, dozorców tej kamienicy Annę i Jana Sidorko, córke ich Pelagie, kochankę szwena z Kleparowa Franc. Kulika, Kulik zgłosił się sam na policję i został aresztowany. Poszukiwanią w mieszkaniu Traczuka, przy ul. Ruskiej 1. 6., dady w wyniku aresztowanie śpiących w mieszkaniu Kazim. Jurkiewicza i Joela Nesslera. Wszystkie prawie rzeczy skradzione ze sklepu, odebrano włamywaczom. Dalsze śledztwo w toku.

— (n.) **Aresztowanie złodziei sklepowych.** Aresztowano wczoraj małą paczkę złodziei okradających sklepy. Łuznie związana spółka, Bronisław Burdoń i Jadwiga Sokolowska skradli w sklepie sukniennym Salomona Lwowa, przy ul. Kazimierzowskiej 1. 5., 11 m. sukna wartości 120.000 mk., zaś w kilka godzin później, rzekomo zakupy czyniąc, unieśli ze sklepu krawieckiego Chaima Charasza, przy ul. Janowskiej 1. 4., 40 m. żelaza, wartości 40.000 mk.

Niezależnie od zeznań tej pary, sprowadzono do komisariatu V. blizkich krewnych, facchem i krwią, Mianowicie Ignacy Sokolowski, mąż poprzednio aresztowanej Jadwigi S. i Michałina Gielwanowska, siostra Jadwigi S. Parka tu w podobny sposób trudniła się „kłamstwem“ po sklepach. Aresztowani wszyscy.

— (n.) **Różne kradzieże.** Przy wsiadaniu do pociągu Brodzkiego, na dworcu głównym, skradziono Mikołajowi Morhutowi 40.000 mk. i 20 dol. am.

Ze sklepu Senka Walersteina przy ul. Rzeźniczej 1. 17. skradziono towary wartości 100.000 mk.

— (n.) **Aresztowania.** Za handel walutami obcymi aresztowano Dimajera Schneiera.

Za przyglądanie się ruhowi tranzjawowemu koło kawiarni wiedeńskiej, aresztowano złodzieja Józefa Sygala.

Zebrania, odczyty i widowiska.

— **Polskie Tow. politechniczne.** We środę 21. bin. o g. 6.15 wiecz. odbędzie się tygodniowe zebranie, na którym prof. dr. Jan Lopuszański wygłosi odczyt pt.: „Nowe kierunki w budownictwie drewnianem“.

— **Niebezpieczeństwo wawzji lotniczej.** Dnia 22. bin. o g. 6 wiecz. w sali Ogólna oficerskiej, ul. Fredry 1., odbędzie się odczyt z przeobrażeniami świetlnymi majora pilota Stanisława Jasińskiego pt. „Niebezpieczeństwo wawzji lotniczej“.

— **Posiedzenie Towarzystwa Historycznego.** odbędzie się we środę, 21. bin. o g. 6. popoł. w sali seminarjum historycznego przy ul. św. Mikołaja, uniwersytet, 1. p. — Odczyt dra Wawrzka-wicza: „Generał Henryk Dembiński, organizator armii gipskiej r. 1833-1834“. — Goście mile widziani.

— **Z Polskiego Tow. Ekonomicznego.** W środę 21. bin. o 6 wiecz. odbędzie się w sali Izby handlowej i przemysłowej wykład p. wiceprezydenta dra Schleichera „O problemie handlu z Rosją i Ukrainą“. Wstęp wolny dla członków Towarzystwa i wprowadzonych gości.

†
Dr. Józef Dukiet

znowu był jeden z pracowników społecznych, długoletni lekarz zakładu zdrojowego w Rymanowie, były właściciel lecznicy szwedzkie metody gimnastyki i ortopedji we Lwowie — zmarł przeżywszy 73 lat. 7561

Zakład ciemnych (Zofji 31) sprzedaje w tygodniu przedświątecznym 1000 drzewka na cele zakładu p. porządkiem zamówienia u kartka. 7418

NA ŚWIĘTA! Poleca znana zaszczytnie firma **Edmund RIEDL** we Lwowie, ul. Rutowskiego 1. 3. w największym wyborze po cenach umiarkowanych herbatę, kawę, kakao, wina, wódki i likiery.

Wina, sprzedaje p. RIEDL w cenie od 1.000 Mp. za flaszkę. 7402

KOMUNIKATY.

Wymiar nowych emerytur.

Izba Skarbowa we Lwowie komunikuje:

Odnosnie do komunikatu Biura Prasowego Ministerstwa Skarbu, ogłoszonego w Monitorze Polskim z 3. grudnia b. r. Nr. 276. w sprawie wnoszenia podań o wymiar zaopatrzenia na podstawie nowej ustawy emerytalnej wyjaśnia Izba skarbowa:

Emerytowani funkcjonariusze państwowi i raz wdowy i sieroty po nich mają wnieść odpowiednio udokumentowane podania o nowy wymiar zaopatrzenia do tych władz II instancji danego resortu i służbowego, w których okręgu znajdowało się ostatnie miejsce służbowe odnośnego funkcjonariusza wzgl. emeryta.

I tak:

Emeryci skarbowi oraz wdowy i sieroty po funkcjonariuszach i emerytach skarbowych do izb skarbowych we Lwowie lub Krakowie;

emeryci sędziów oraz wdowy i sieroty po funkcjonariuszach sądowych do Prezydium Sądu Apelacyjnego we Lwowie lub Krakowie;

emeryci resortu politycznego oraz wdowy i sieroty po tych funkcjonariuszach do odnośnych Województw względnie do Dyrekcji Policji we Lwowie lub Krakowie;

emeryci względnie wdowy i sieroty z resortu służby zdrowia do odnośnych Okręgów Urzędów Zdrowia;

emeryci względnie wdowy i sieroty z resortu technicznego do Okręgowych Dyrekcji Robot Publicznych;

emeryci pocztowi oraz wdowy i sieroty po funkcjonariuszach pocztowych do Okręgowych Dyrekcji Poczty i Telegrafów we Lwowie i Krakowie;

emeryci byłej Rady Szkolnej Krajowej oraz wdowy i sieroty po nich do Kuratorów Okręgu szkolnego we Lwowie;

emeryci dawnej Prokuraturji Państwa oraz wdowy i sieroty po nich do Prokuratorji przy Sądzie apelacyjnym we Lwowie lub Krakowie;

emeryci zanda merji względnie wdowy i sieroty po nich do Komendy Policji Państwowej na Małopolskę we Lwowie;

emeryci dawnej Prokuraturji Skarbu oraz wdowy i sieroty po nich do Oddziału Prokuraturji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej we Lwowie względnie Krakowie

emerytowani profesorowie i funkcjonariusze Szkół wyższych (Uniwersyte, Politechnika, Akademia Weterynaryjna) oraz wdowy i sieroty po nich do Rektora odpowiedniego Zakładu naukowego;

emeryci b. Dyrekcji lasów i lasów względnie wdowy i sieroty do Okręgowego Zarządu lasów państwowych we Lwowie;

Zarazem zwraca się uwagę interesowanych, aby we własnym interesie przestrzegali wskazówek podanych wyżej, gdyż mylne wnoszenie podań spowoduje zwłokę w ich załatwieniu.

KOMUNIKAT.

Na podstawie art. 14. ust. 3. Rozporządzenia Ministra skarbu z dnia 31. grudnia 1920 r. Dz. Ust. Nr. 18. z 1921 poz. 104. Ministerstwo Skarbu zezwala Pocztowej Kasie Oszczędności:

1) Na dokonywanie wypłat z rachunków osób i firm posiadających miejsce zamieszkania względnie siedzibę poza granicami Państwa Polskiego, bez ograniczeń, bez względu na to czy wypłata odbywa się w gotówce, czy drogą przelewu na rachunek krajowy lub też inny zagraniczny rachunek w Pocztowej Kasie Oszczędności.

2) Na dokonywanie wpłat na rachunki zagraniczne drogą przelewu z innego rachunku zagranicznego w Pocztowej Kasie Oszczędności bez ograniczeń.

3) Na dokonywanie wpłat na rachunki zagraniczne gotówką i wogóle przez wpłatę ze strony osoby zamieszkałej w kraju lub firmy krajowej względnie przez przelew z rachunku krajowego do wysokości najwyższej marek 10.000 jednorazowo.

Pozwolenia na wpłaty sum wyższych udzielać będą delegaci Ministerstwa Skarbu dla spraw dewizowych w Warszawie, Łodzi, Sosnowcu, Poznaniu, Bydgoszczy, Lwowie, Krakowie i Bielsku (Śląsk Cieszyński).

719

Nadesłane.

Do wiadomości powszechnej!

ŚWIĄTECZNA SPRZEDAŻ RYB (SZCZUPAKI, KARPIE, LINY) PO CENIE MAKSYMALNEJ ODBYWAĆ SIĘ BĘDZIE W HANDLU KOLONIALNYM DELIKATESÓW I WIN ANTONIEGO MOORA I JERZEGO STACHOWICZA POD FIRMĄ „ZAKOPANE” (LWÓW, AKADEMICKA L. 24.) — W ŚRODĘ 21-GO, CZWARTEK 22-GO I PIĄTEK 23-GO BM.

FIRMANCI POLECAJĄ RÓWNIEŻ SWÓJ HANDEL FILIALNY PRZY UL. LEONA SAPIEHI L. 25. W KTÓRYM TAK SAMO, JAK W CENTRALI SPRZEDAJE SIĘ WSZELKIE ŚWIĄTECZNE TOWARY, MIĘDZY INNEMI: RODZYNKI SULTAŃSKIE, FIGI, WANILJĘ, CZEKOLADĘ, KAKAO, MAK, PRAWDZIWI PSZCZELNY MIÓD PATOKA, OLIWĘ WŁOSKĄ, KAWĘ, HERBATĘ, CUKIER, ŚWIEŻE MASŁO DESEROWE, FRANCUSKĄ MUSZTARDE, ORAZ WSZELKIEGO RODZAJU NAJPRZEDNIEJSZE WĘDLINY, JAKOTEŻ NAJSZLACHETNIEJSZE WINA, WÓDKI, KONIAKI, LIKIERY, FLASZKOWE PIWO. PORTER LWOWSKI I ŻYWIECKI.

Z SALI KONCERTOWEJ.

Koncert Tow. śpiewackiego „Bard“.

Zespoły śpiewacze lwowskie, cieszyły się przed wojną sławą bodaj czy nie największą w całej Polsce. Były one wówczas licznie reprezentowane, a pod względem doboru świetnych głosów i artystycznego poziomu, szlachetnie wzajem konkurowały. Wojna dzika i nieubłagana poczyniła w tych zespołach przerażające spustoszenia, niszcząc niektóre w zupełności i dekompletując pozostałe.

Dziś gdy kraj cały a miasto nasze w szczególności powraca powoli do równowagi, poczyna się ruch między śpiewakami ożywia i umiłowanie pieśni rodzimej i żądza wyśpiewania się, każe skupiać się z powrotem pod dawnymi sztandarami. Pierwsze „Echo lwowskie“ otrząsło się z martwoży i rozpoczęło pracę, następnie chóry mieszane „Lutni“ i „Towarzystwa Muzycznego“ dały znak życia.

Onegdaj odezwał się pieśnią „Bard“. Pierwszy ten powojenny koncert zdołał skupić w drużynie „Barda“ około 40 śpiewaków.

Pracując sam od szeregu lat w „Lutni“ wiem ile zapału i energii trzeba włożyć aby rozbity zespół ponownie zlepić, ośpiewać i z luźnych często osabych walorach głosowych jednostek stworzyć jaką taką całość.

Dlatego też do pierwszego występu „Barda“ nie przywiązuję tej miary artystycznej i nie stawiam takich wymagań, jakieby postawił zespołowi przez dłuższy okres czasu pracującemu.

Utalentowany i zamilowany w pieśni choralnej dyrygent p. Henryk Zbijewski, wy dobył z „Barda“ maksimum tego, co on w dzisiejszym składzie dać może. A skład ten jest przede wszystkim dźwiękowo dość słaby, niemniej pod względem czystości w intonowaniu i precyzyjności w wykonaniu często zawodzi. Najbardziej brzmia tenory, które frazy należycie nie wytrzymują, na czele cierpi cała harmonia, również i w basach, które są podstawą chóru brak należytej tężyzny.

Koncert cały poświęcono ulubionemu pieśniarzowi Stanisławowi Niewiadomskiemu, do najlepiej wykonanych utworów zaliczam „Sostrzane dole“ i „Hej siewacze“.

W koncercie przyjęła współudział idealna wprost wykonawczyni pieśni, artystka operowa p. Stanisława Argasińska. Czy będzie to pieśń nastrojowa czy frywolna piosenka ludowa, znajdują one w interpretacji p. Argasińskiej mistrzynię, jakich jest niewiele wśród naszych śpiewaczek. Nagradzano ją też rześnymi oklaskami i kwiatami.

Artystyczny akompaniament spoczywał w ręku prof. Tadeusza Majerskiego.

Chłonkowie „Barda“ pp. Feliks Ziembicki i Józef Kiniarz ładnie wykonali powierzone sobie ustępy solowe.

Stanisław Lipanowicz.

Nadesłane.

Polski Bank Krajowy

ogłasza, że otworzył Filję w Lwowie i Ekspozyturę w Żywcu, które rozpoczęły czynności bankowe 1. grudnia 1921.

WAZNE

dla Konsumów, Kółek rolniczych i t. p.

Wódki i likiery potaniały!

Niżej cen fabrycznych sprzedaje się hurtownie i detalicznie w HANDLU

J. Nowaka, Lwów, pl. Hallieki 3.

SUKNIE WIECZOROWE

przywiozła z WIEDZIA
MARJA OPOLSKA magazyn mody i owości
LWÓW - MAŁECKIEGO 9. l. p. 7567

KRONIKA EKONOMICZNA.

+ Nowe przepisy kolejowe i taryfowe. Z dn. 1. stycznia 1922 wchodzi w życie nowe przepisy przewozowe i taryfowe na przewóz osób i bagażu. Usunięto istniejące dotąd postanowienie, wedle którego podróżny miał możliwość odbyć jazdę bez biletu za zgłoszeniem swej podróży konduktorowi lub zawiadowcy stacji. Podróżni będą odtąd zaopatrywać się w bilety jazdy przy kasach osobowych pod grozą opłaty w pociągu poczwórnej należności, najmniej zaś 400 marek. Pasażer jadący drogą krótszą niż wskazana jest na bilecie, nie ma prawa do zwrotu różnicy w opłacie. Za przewóz w wagonach osobowych przaków pokojowych lub małych zwierzątek (prócz psów) na reku lub w klatkach nie pobiera się żadnej opłaty. W razie ujawnienia w wagonie osobowym bagażu ręcznego w ilości większej, niż da się umieścić nad i pod siedzeniem podróżnego, można bagaż ten z wagonu usunąć.

Na jeden bilet nadać można do przewozu jako bagaż nie więcej, jak trzy sztuki. W razie wykrycia bagażu z przedmiotami nie odpowiadającymi odnośnym przepisom, przewidziana jest dopłata, wynosząca najmniej 120 marek. Na bagażu umieścić należy nazwisko i adres właściciela bagażu oraz nazwę stacji przeznaczenia. W postanowieniach określających wysokość odszkodowania za opóźnioną dostawę bagażu zostały stawki podwyższone. Opłaty za przewóz osób, bagażu, przesyłek nadzwyczajnych, czasopism itd. zestawione są w tablicach, obejmujących ceny obecnie obowiązujące, ponadto dodana została nowa tablica opłat za miejsca numerowane (plackarty). W dziale ulg taryfowych wprowadzono nieznaczne zmiany, przy czem ustalono ulgi dla szkolnych kolonji letnich.

Kursa giełdy lwowskiej.

Lwów, 20. grudnia 1921.

Wartość nominalna
Osobna dywidenda

Akcje bankowe za sztukę (łącznie z kuponem bieżącym)

	Plac. Mkp.	żąd. Mkp.	transak. Mkp.
Bank akcyjny związkowy IV. i V. emisji	280-4489	56	---
Bank Dyskont. we Lwowie	280-00	650	---
Bank handl. w Poznaniu	1000-200	3600	---
B. nk hip. ake.	280-30	875	925
Bank hipoteczny ziemel.	280-28	420	---
Bank Małopolski	280-35	700	0
Bank powszechny kredyt.	140-7	400	---
Bank przemysłowy	280-35	580	570
Bank Ziemiński kredyt. z K	280-35	600	---

Akcje Tow. handl. i przem.: Browary lwowskie 17500- Tow. Chodorów 2750-2900, Karpal t 145) 1550 Cmielów 3050-0-0, „Portland Szczakowa“ ---, „Gatcja“ 150-000 ---, „Gatota 1850-0-0, Górka 7300-00), „Oikos“ 3900-400), „Parowozy“ 1250 ---, „Patria“ 4700-0000 „Peret“ 875-975 „Pocisk“ 875-000, Polski Glob 1725 1775, Polska Nafta 1750 000) Polskie Tow. nautkowe 700 --- Raksz wa 5300-000, Zakłady elektr. „Siersza“ 1900 --- Gal. Zakł. gór. Siersza 9000-000, „Tepege“ 6500-0000, Zieloniewski 5700-000, Żegluga polska 450-000.

NA ŚWIĘTA

Znakomite wina węgierskie
w butelkach i na miarę
poleca **HANDEL WIN**

Piotra Kolońskiego

LWÓW
Trybunalska I. 8-10

PEZET

POWSZECHNE ZAKŁADY BUDOWLANE

Spółka Akcyjna

we LWOWIE, ulica Akademicka I. 23.

Na mocy uchwały Rady Nadzorczej z dnia 20. grudnia 1921.

przedłuża się termin subs rypcyjny na akcje III. emisji do dnia 20. stycznia 1922

WARUNKI SUBSKRYPCYJNE

1) Dotychczasowym akcjonariuszom przysługuje prawo pierwszeństwa do nabycia nowych akcji, a to w stosunku 2 nowych akcji III. emisji na 3 stare akcje I. i II. emisji.

2) Prawo poboru zgłoszone być musi w czasie do 20 stycznia 1922. Zgłoszenia dokonane po upływie powyższego terminu uwzględnione nie będą.

3) Akcjonariusze wykonujący prawo poboru, winni przedłożyć równocześnie ze zgłoszeniem swoje akcje, celem uwidocznienia na nich wykonania prawa poboru.

4) Kurs emisyjny wynosi dla starych akcjonariuszy Mkp 650.— za sztukę.

5) Nieobjęte w powyższy sposób akcje oddane będą w drodze wolnej subskrypcji nowym subskrybentom po kursie Mkp. 800 za sztukę. Nowe zgłoszenia przyjmowane będą równie w czasie do 20. stycznia 1922.

6) Repartycja zgłoszonych z wolnej subskrypcji akcji nastąpi do końca stycznia 1922, przyczem Rada Zawiadowcza zastrzega sobie prawo dowolnej redukcji zgłoszeń.

7) Przy zgłoszeniu prawa poboru, oraz nowych akcji należy uiścić w gotówce całą cenę kupna oraz p. Mkp. 50 od każdej nowej akcji na kosztą emisji.

8) Nowe akcje uczestniczą w zyskach Spółki od dnia 1. stycznia 1922 roku.

ZGŁOSZENIA PRZYJMUJE:

Biurowo firmy „PEZET“
Lwów, Akademicka 23.

oraz Akcyjny Bank Związkowy we Lwowie, ul. Akademicka 4 i jego oddziały w Krakowie, Przemysłu, Zakopanem, Krośnie, Tarnopolu i Śniatynie.

Uwaga! Nowe akcje III-ojej emisji, których druk już jest ukończony, będą subskrybentom wydawane bezzwłocznie po 20. stycznia 1922 r.

Konkurs

na posadę naczelnego buchaltera

ogłasza Zakład Pensyjny dla funkcjonariuszy we Lwowie, ul. Piekarska 1 a). Wymagane: wyższe kwalifikacje teoretyczne i praktyczne, narodowość polska, nieprzekroczony 45 rok życia. Wynagrodzenie zależne od umowy.

Oferty z odpisami świadectw do 31. grudnia b. r.

WĘDLINY ŚWIĄTECZNE

znanej krakowskiej fabryki wędlin **AUGUSTYNKA**, znakomite smalec czysto wieprzowy, miód patoka, wódki, likiery i wina na przedniejsze krajowe i zagraniczne i inne artykuły spożywcze i kolonialne mogą zakupywać wszyscy urzędnicy państwowi i komunalni w sklepach **NUZY** przy ul.

Łyczakowska 16. i Dwiebianski 3. (boczna Mikołaja) jakoteż w sklepach konsumu profesorów szkół średnich 7536 „Dostatek” przy ul.

Podwałe 3., Batorego 3., (Sąd karny) Kopernika 11. i Sajki 9.

Sklepy otwarte — jak wszystkie spożywcze 9—1 i 4—7.

Nauka i wychowanie.

Co to przygotowuje do egzaminu z buchalterji, raczy podać adres do administracji pod „Praktyka“ 7514

Posady i prace.

Panna z ukończoną 4 kl. gimn. poszukuje posady kancelaryjnej w Małopolsce lub w K. lesławie, Poznaniu. Zgłoszenia do administracji pod „K. tyteczne położenie“.

Fachowiec ceglarski z długoletnią praktyką jako samodzielny po fabrykach dachówek i cegieł obeznany gruntownie w zawodzie, zarazem bardzo dobry palacz poszukuje odpowiedniej posady. Barokowski, Dąbrowka polska, Nowy Sącz. 7854

Kupno i sprzedaż.

Sukna grube na berlache. (buty myśliwskie) poleca. Fabryczny Skład Sukn. Ralsk & Grocholski, Lwów ul. Rutowskiego 7. 7476

Piękne ozdoby na drzewko sprzedaje na zecz dzieci w Przytulisku dla niuleczliwych w sklepie p. **Hawranka (ul. Marjański 10) sekcja samarytańska sodehicia studentek.** 7549

Butro piżmowe męskie sprzedam. Karpiak białostokornik, Kurkowa 11 A. 7547

Na majątek 772 morgów w pobliżu Bydgoscy zamienię na mniejszy lub sprzedam. Cena 25 000 mkp. za morg łącznie z budynkami, żywym i martwym inwentarzem. Wiadomo do: Bydgoszcz, poste-restante „Sub Wspólnik“. 7550

Jabłka dobre w każdej ilości 80—100 mkp. za szt., ul. Potockiego 29. 7545

Młyn wodny i motorowy

prawie nowy, 15 ton wydajności, 4 piętrowy z nowoczesnym urządzeniem, w mieście pow. Es. Poznańskiego z węzłem kolejowym i wszelkimi wyzszemi szkołami **natychmiast korzystnie do nabycia.** Do młyna należy dom handlowy z mieszkaniami i pięknym ogrodem. Cena 30.000.000 mk. Blizszych szczególow udzieli: **inż. U. Schmidt, Poznań, ul. Jasna 5.** 517

Kompletnych 7127

urządzeń mlyńskich

jak walców, kasprów, kamieni, gazy szwajcarskiej i t. p. dostarcza naty hmiast firma **Riesel Schieber i Friedländer, Lwów Brajerowska 11 A.**

Nowo
otworzona

CUKIERNIA

Hieronima
WELZA

Lwów, ul. Akademicka 5.

Wyborowe ciastka
Cukierki, pomadki
i wszelkie wyroby cukiernicze.

Znakomita kawa
Herbata, kakao
Czekolada.

Sola ogrzana. Przyjmuje zamówienia na święta, bale, rauty i wesela.

WAZNE DLA KÓLEK ROLNICZYCH

PRZYBORY SZEWSKIE

po cenach konkurencyjnych poleca: **Hurtownia**
Mörsel i Perlstein, Lwów, Rzeźnicka 14.

FABRYKA KONSERW I CZEKOLADY

Rucker i Höflinger

Spółka akcyjna

Lwów, ul. Rutowskiego I. 8. Telef. 91.

CENY BARDZO PRZYSTĘPNE! HURTOWNIE I DETAILICZNIE.

Czekolada waniliowa
Czekolady deserowe
Czekoladki - cukry

Konserwy owocowe i jarzynowe
Marmelady deserowe
Marmelada jabłczana konsumcyjna

NA GWIAZDKE

Ozdoby na drzewko czekoladowe i cukrowe

Tokarnie, strugarki, beblark, gryzarki, wiertarki, motory, lokomobile, pompy Worlingtona, poleca „PILOT“ — Lwów, Batorego 4. 5491

Naczynia kamienne

ogniotrwale w wielkim wyborze poleca **STANISŁAW WIERZBICKI** magazyn porcelany i szkła — **Lwów, ul. Halicka 4.** 5392

N I G D Y

nie powracająca sposobność **Chcesz** sobie nabyć w Wielkopolsce większe lub mniejsze **gospodarstwo** tylko

pszennej buraczanej ziemi z najlepszymi budynkami, bogatymi inwentarzami, całkowitą krystencją domową? Obecnie 6 tysięcy gospodarstw z powodu nagłego wyjazdu korzystnie do nabycia. Przewłaszczenie zapewnione. **Dom Rolniczo-Przemysłowy WOJCIECHOWSKI i Skar, Poznań, Zielona 3. I.** 7456